

Jyllands-Posten

Dette er et debatindlæg: Indlægget er udtryk for skribentens holdning. Alle holdninger, som kan udtrykkes inden for straffelovens og presseetikens rammer, er velkomne, og du kan også sende os din mening [her](#)

31.05.2018 KL. 18:13

Lad os lige få nogle fakta på plads

Palæstina har aldrig været navnet på et selvstændigt land, og betegnelsen ”det palæstinensiske folk” er – historisk set – af temmelig ny dato.

Arkivtegning: Rasmus Sand Høyer

JAN FROST

cand.phil., næstformand i Fælleskomiteen for Israel Horsens

Fathi El-Abed hævder i et indlæg her i avisen, at Israels oprettelse skete »på ruinerne af palæstinensernes land, jord, historie, kultur, rettigheder og ressourcer«, og at landet har været palæstinensernes i århundreder. De historiske fakta siger noget andet.

Da Det Osmanniske Rige gik i opløsning efter Første Verdenskrig, kom dele af det tidligere så mægtige rige under engelsk administration. Man oprettede det såkaldte Palæstina-mandat. Det engelske Palæstina-mandat omfattede hele det område, vi i dag kender som Israel, Gaza, Vestbredden og Jordan.

I 1922 blev området øst for Jordanfloden udskilt, og der blev oprettet et selvstændigt arabisk emirat, som fik navnet Transjordanien. Tilbage af det oprindelige Palæstina-mandat var så kun området vest for Jordanfloden. Dette lille område beholdt navnet Palæstina, og indbyggerne – både jøderne og araberne – kaldte man palæstinensere.

LÆS OGSÅ**Debat: Israels mærkværdige og ulovlige oprettelse****FOR ABONNENTER**

FN anbefalede i 1947, at Palæstina skulle deles i to, så der også kunne oprettes et hjemland for det jødiske folk. Året efter var staten Israel en realitet. I en efterfølgende krig mod den nye jødiske stat erobrede Transjordanien Vestbredden og ændrede herpå landets navn, så det blot hed Jordan. Der var nu ikke længere et specifikt landområde, der gik under navnet Palæstina.

” Betegnelsen ”det palæstinensiske folk” er - historisk set - af temmelig ny dato.

Navnet blev for alvor vakt til live igen i 1964, da PLO, Den Palæstinensiske Befrielsesorganisation, blev grundlagt. Omtrent på samme tid fik betegnelsen ”palæstinenser” også en ny betydning. Mens navnet før staten

Israels oprettelse var en betegnelse for alle indbyggerne i det britiske mandatområde Palæstina – altså både jøder og arabere – blev det til en betegnelse udelukkende for de arabere, der boede i Gaza og på Vestbredden, og de ca. 700.000 arabere, der flygtede eller blev fordrevet under krigen i 1948-49 – samt deres efterkommere.

LÆS OGSÅ

Palæstinensere beder domstol undersøge bosættelser

Fakta er altså, at navnet Palæstina – indtil nyere tid – altid har været brugt som en betegnelse for et geografisk område, og de, der boede i det område, var alle ”palæstinensere” – både jøder og arabere. Palæstina har aldrig været navnet på et selvstændigt land med en selvstændig kultur endside navnet på en selvstændig stat med Jerusalem som hovedstad. Betegnelsen ”det palæstinensiske folk” er – historisk set – af temmelig ny dato. Derfor er det faktisk forkert, når Fathi El-Abed skriver, at Israel er oprettet på ruinerne af palæstinenserens land, jord, historie og kultur.

Vil du have meninger direkte i din indbakke? Tilmeld dig gratis og få de seneste indlæg fra Jyllands-Postens debatsektion én gang i døgnet – [klik her](#), sæt flueben og indtast din mailadresse. Følg også [JP Debat](#) på Twitter